

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Nærværende Lovforslag adskiller sig kun ved nogle redaktionelle Ændringer fra det tilsvarende Forslag, som fremsattes i afvigte Rigsdagssamling for Folketinget (se Rigsdagstidende Till. A. Sp. 4155 ff.), men som ikkun naaede til 1ste Behandling. Til Forslaget var knyttet nedenstaaende Bemærkninger:

Medens de i Begyndelsen af Halvfjerdserne emanerede Lønningslove i stort Omfang bestemte, at der kunde paalægges de under samme henhørende (ikke-pensionsberettigede) Bestillingsmænd Forpligtelse til at lide indtil 5 pCt. Afdrag i deres Lønninger, hvilke Afdrag efter nærmere af Finansministeren fastsatte Regler skulde anvendes dels til Alderdomsforsørgelse for Bestillingsmanden selv dels til Forsørgelse for den gifte Bestillingsmands efterladte, indførte Lov Nr. 90 af 2. Juli 1880 om Lønninger ved Toldvæsenet det Princip, at Bestillingsmanden ikke skulde lide Afdrag til sin egen Alderdomsforsørgelse, som derimod overtoges af Statskassen (eller — jfr. f. Eks. Lov Nr. 74 af 12. April 1892 § 11 — af det Institut, hvoraf han lønnedes), medens den gifte Bestillingsmand forpligtedes til ved et 5 pCt. Lønningsafdrag at sikre sin Hustru Enkeforsørgelse. Efterhaanden som de i Halvfjerdserne emanerede Lønningslove erstattedes med nye, blev dette (baade for Bestillingsmanden selv og hans eventuelle Enke) Princip af 1880 bragt til Anvendelse i en lang Række Love, dog for de allerflestes Vedkommende med den Begrænsning, at Godskrivning af Statskassen først skulde tage sin Begyndelse fra Bestillingsmandens fyldte 25de Aar, se f. Eks. Lov Nr. 42 af 30. Marts 1889. For saa vidt de ved disse Love hjemlede Alderdomsforsørgelsesbeløb afholdes af Finanslovens § 16 I. D., findes Lovene anførte i Anmærkningerne til denne Konto. Tilbage er imidlertid blevet en Del Bestillingsmænd, for hvis Vedkommende nye Lønningslove ikke ere givne siden Halvfjerdserne, og som derfor vedblivende ere forpligtede til at lide Afdrag til deres egen Alderdomsforsørgelse

(foruden til Enkeforsørgelse). Nærværende Lovforslag tilsigter da, i Overensstemmelse med den siden 1880 gældende Praksis, at fritage disse Bestillingsmænd for Forpligtelsen til at lide Afdrag til egen Alderdomsforsørgelse, for at de ikke vedblivende skulle være pligtige at bære en Byrde, for hvilken andre Bestillingsmænd, og særlig de, hvis Lønninger ere blevne forbedrede ved nye Love, ere fritagne, og tillige — for de gifte Bestillingsmænds Vedkommende — at ordne Enkeforsørgelsen paa en Maade, der er gunstigere for Hustruen (5 pCt. Lønningsafdrag til Enkeforsørgelse i Stedet for som hidtil $2\frac{1}{2}$ pCt.), uden at Manden i alt lider større Afdrag i sin Lønning end hidtil (de $2\frac{1}{2}$ pCt., der hidtil anvendtes til hans egen Alderdomsforsørgelse, anvendes nu til Forsørgelse af Enkeforsørgelsen).

Forslagets finansielle Betydning er kun ringe, idet de Bestillingsmændene herefter godskrevne Beløb i mange Tilfælde ville blive inddragne til Fordel for Statskassen eller det paagældende særlige Institut, hvorhos der i alt Fald maa hengaa en længere Aarrække, inden de saaledes godskrevne Procentbeløb kunne naa op til at blive af nogen nævneværdig Betydning, hvad jo da ogsaa tilstrækkelig fremgaar af det forholdsvis ubetydelige Beløb, der hidtil er medgaaet for de Administrationsgrenes Vedkommende, med Hensyn til hvilke saadan Godskrivning hidtil har fundet Sted, og det vil saaledes foreløbig vistnok end ikke være fornødent at forhøje det paa Finanslovens § 16 I. D. posterede Alderdomsforsørgelsesbeløb af 5,000 Kr., hvoraf Hovedmassen af de hidtil hjemlede Forsørgelsesbeløb udredes. Antallet af de Bestillingsmænd, for hvem de nye Bestemmelser straks skulle gælde, er ca. 400, der ere ansatte i selve Ministerierne eller derunder hørende Afdelinger, i de københavnske Retter og forskellige andre Institutioner som Kunstsamlingerne, Fiskerikontrollen m. fl. — Forslagets sidste Punktum er i Overensstemmelse med alle de hidtil om dette Emne givne Love.